

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 905

Doknr.
315224

Dato
23-02-2016

Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har d. 26.1.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 310 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sofie Carsten Nielsen (RV).

Spørgsmål nr. 310:

”Vil ministeren redegøre for, hvilken beskyttelse serviceloven og anden relevant lovgivning hjemler i forhold til at beskytte asylbørn i Danmark mod udnyttelse, misbrug m.v., sammenlignet med andre børn i Danmark? Og i fald der er forskel på beskyttelsesniveauet, er ministeren så indstillet på at sikre, at asylbørn i Danmark får samme beskyttelse som andre børn i Danmark?”

Svar:

Asylbørn, der har fået opholdstilladelse og er visiteret til en ansvarlig opholdskommune, har ret til hjælp efter servicelovens regler om særlig støtte til udsatte børn.

Børn og unge, der opholder sig i Danmark som asylansøgere, og udlændinge uden lovligt ophold henhører under lovgivningen på udlændingeområdet. Jeg har på den baggrund indhentet et bidrag fra Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, som har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 1-3, får en udlænding, der opholder sig her i landet og indgiver ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 (asyl), i udgangspunktet udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse, eller udlændingen udrejser eller udsendes. Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt omfatter også sociale foranstaltninger.

Det fremgår af pkt. 101 i den gældende vejledning til serviceloven, jf. vejledning nr. 9007 af 7. januar 2014 om særlig støtte til børn og unge og deres familier (Vejledning nr. 3 til serviceloven), at det som udgangspunkt er personalet på asylcentre, der skal varetage den daglige omsorg for børn og unge, der opholder sig i Danmark som asylansøgere (processuelt ophold) eller uden et lovligt opholdsgrundlag, og yde den nødvendige særlige støtte. Selv om det er personalet på stedet, der varetager det daglige arbejde, gælder kommunens generelle tilsynsforpligtelse dog også for de børn, der opholder sig på asylcentre. Hvis kommunen som led i tilsynsforpligtelsen bliver opmærksomme på børn, som mistrives eller på anden måde er i en uheldig udvikling, har kommunen i første række derfor pligt til at kontakte udlændingemyndighederne, så der kan blive taget hånd om disse problemer i regi af udlændingssystemet, jf. udlændingelovens § 42 a.

Det fremgår endvidere af pkt. 101 i den gældende vejledning til serviceloven, at udlændingemyndighederne har mulighed for at kontakte kommunen, hvis børn, som er omfattet af udlændingeloven, har problemer af en sådan karakter, at udlændingemyndighederne

dighederne vurderer, at de ikke kan håndteres i regi af asylcentrene. Det følger således af praksis, jf. Ankestyrelsens afgørelse C-32-00, at kapitel 11 i serviceloven om særlig støtte til børn og unge kan finde anvendelse, hvis Udlændingestyrelsen på baggrund af en faglig vurdering fra kommunen godkender, at der sættes yderligere foranstaltninger i værk over for et barn.

Herudover har kommunerne mulighed for at handle ud fra de almindelige uskrevne retsgrundsætninger om nødret i tilfælde, hvor der opstår akut behov for anbringelse af et barn uden lovligt ophold, og hvor det ikke er muligt at opnå samtykke fra forældremyndighedsindehaveren (tvangsanbringelse). Dette gælder for alle asylansøgere og udlændinge uden lovligt ophold, herunder afviste asylansøgere.”

Jeg kan oplyse, at der er iværksat en større analyse af samspillet mellem udlændingelovens regler om forsørgelsespligt og reglerne om sociale foranstaltninger i serviceloven, herunder servicelovens anvendelsesområde. Ministeriet forventer, at analysen vil blive afsluttet i løbet af foråret 2016.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann